

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Kommissionen	
98/C 269/01	Ecu.....	1
98/C 269/02	Oversigt over fællesskabsbeslutninger om tilladelse til markedsføring af lægemidler fra 15. juli 1998 til 15. august 1998 (<i>Offentliggørelse i medfør af artikel 12 eller 34 i Rådets forordning (EØF) nr. 2309/93</i>)	2
98/C 269/03	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag IV/M.1306 — Berkshire Hathaway/General RE) ⁽¹⁾	4
98/C 269/04	Statsstøtte — C 46/98 (ex N 791/97) — Italien ⁽¹⁾	5
	Den Europæiske Investeringsbank	
98/C 269/05	Styrelsesrådet — Forhøjelse af Den Europæiske Investeringsbanks kapital og beslutninger i forbindelse dermed	9

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
	<i>II Forberedende retsakter</i>	
	Kommissionen	
98/C 269/06	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 76/308/EØF om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med foranstaltninger, der er finansieret af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, samt af landbrugsafgifter og told og i forbindelse med merværdiafgift og visse punktafgifter	16
98/C 269/07	Forslag til Rådets beslutning om ændring af bilaget til direktiv 91/628/EØF for så vidt angår svin, der gør ophold på mellemstationer	20
<hr/>		
	<i>III Oplysninger</i>	
	Kommissionen	
98/C 269/08	Ruteflyvning mellem Dublin og Donegal — I medfør af artikel 4, stk. 1, litra d), i Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 giver Irland følgende i udbud: Ruteflyvning mellem Dublin og Donegal ⁽¹⁾	23

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

ECU (*)

27. august 1998

(98/C 269/01)

Modværdien i national valuta:

Belgiske og luxembourgiske francs	40,7308	Finske mark	6,01269
Danske kroner	7,52193	Svenske kroner	9,18839
Tyske mark	1,97493	Pund sterling	0,662083
Græske drakmer	341,865	US-dollars	1,09191
Spanske pesetas	167,673	Canadiske dollars	1,72084
Franske francs	6,62110	Yen	155,597
Irske pund	0,786280	Schweizerfrancs	1,63513
Italienske lire	1949,84	Norske kroner	9,09449
Nederlandske gylden	2,22705	Islandske kroner	79,3052
Østrigske schilling	13,8967	Australske dollars	1,95262
Portugisiske escudos	202,276	Newzealandske dollars	2,25834
		Sydafrikanske rand	7,21204

Kommissionen har oprettet en fjernskriver med automatisk svar, som på ethvert fjernskriveropkald videregiver omregningskursen i de vigtigste valutaer. Denne fjernskriver er i funktion dagligt fra kl. 15.30 til kl. 13.00 den følgende dag.

Brugeren bør anvende følgende fremgangsmåde:

- kald fjernskriver nr. 23789 i Bruxelles
- angiv eget kendeord
- skriv koden »cccc«, som udløser det automatiske svar og medfører en udskrift af omregningskurserne for ecu over fjernskriveren
- afbryd ikke forbindelsen, inden meddelelsen er afsluttet, angivet ved tegnene »ffff«.

Note: Kommissionen har desuden en telefax (kaldnr. 296 10 97 og 296 60 11) med automatisk svarfunktion, der giver dagsaktuelle oplysninger om de gældende omregningskurser inden for den fælles landbrugspolitik.

(*) Rådets forordning (EØF) nr. 3180/78 af 18. december 1978 (EFT L 379 af 30.12.1978, s. 1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1971/89 (EFT L 189 af 4.7.1989, s. 1).

Rådets afgørelse 80/1184/EØF af 18. december 1980 (Lomé-konventionen) (EFT L 349 af 23.12.1980, s. 34).

Kommissionens beslutning nr. 3334/80/EKSF af 19. december 1980 (EFT L 349 af 23.12.1980, s. 27).

Finansforordningen af 16. december 1980 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 345 af 20.12.1980, s. 23).

Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 af 16. december 1980 (EFT L 345 af 20.12.1980, s. 1).

Beslutning truffet af Den Europæiske Investeringsbanks Styrelsesråd den 13. maj 1981 (EFT L 311 af 30.10.1981, s. 1).

Oversigt over fællesskabsbeslutninger om tilladelse til markedsføring af lægemidler fra 15. juli 1998 til 15. august 1998

(Offentliggørelse i medfør af artikel 12 eller 34 i Rådets forordning (EØF) nr. 2309/93⁽¹⁾)

(98/C 269/02)

— Udstedelse af markedsføringstilladelse (artikel 12 i forordning (EØF) nr. 2309/93)

Dato for beslutning	Lægemidlets navn	Indehaver af markedsføringstilladelsen	Nr. i EF-registret	Dato for notifikation
17.7.1998	Echogen	Sonus Pharmaceuticals Ltd Knyvett House The Causeway Staines Middlesex TW18 3BA United Kingdom	EU/1/98/072/001	20.7.1998
29.7.1998	Xenical	Roche Registration Limited 40 Broadwater Road Welwyn Garden City Hertfordshire AL7 3AY United Kingdom	EU/1/98/071/001-006	30.7.1998
5.8.1998	Celvista	Eli Lilly Nederland BV Krijtwal 17-23 3432 ZT Nieuwegein Nederland	EU/1/98/074/001-004	6.8.1998
5.8.1998	Evista	Eli Lilly Nederland BV Krijtwal 17-23 3432 ZT Nieuwegein Nederland	EU/1/98/073/001-004	7.8.1998

— Ændring af markedsføringstilladelse (artikel 12 i forordning (EØF) nr. 2309/93)

Dato for beslutning	Lægemidlets navn	Indehaver af markedsføringstilladelsen	Nr. i EF-registret	Dato for notifikation
17.7.1998	Tasmar	Roche Registration Ltd 40 Broadwater Road Welwyn Garden City Hertfordshire AL7 3AY United Kingdom	EU/1/97/044/001-006	20.7.1998
17.7.1998	Novoseven	Novo Nordisk A/S Novo Allé DK-2880 Bagsværd	EU/1/96/006/002-003	20.7.1998
17.7.1998	Taxotere	Rhône Poulenc Rorer SA 20, avenue Raymond-Aron F-92165 Antony Cedex	EU/1/95/002/001-002	20.7.1998
17.7.1998	Gonal F	Ares Serono (Europe) Ltd 24 Gilbert Street London W1Y 1RJ United Kingdom	EU/1/95/001/001-016	20.7.1998

⁽¹⁾ EFT L 214 af 24.8.1993, s. 1.

Dato for beslutning	Lægemidlets navn	Indehaver af markedsføringstilladelsen	Nr. i EF-registret	Dato for notifikation
17.7.1998	Helicobacter Test Infai	Infai Institut für biomedizinische Analytic und NMR Imaging GmbH Universitätsstraße 142 D-44799 Bochum	EU/1/97/045/001	20.7.1998
24.7.1998	Sifrol	Boehringer Ingelheim International GmbH D-55216 Ingelheim am Rhein	EU/1/97/050/001-010	27.7.1998
5.8.1998	Revasc	Rhône-Poulenc Rorer SA 20, avenue Raymond-Aron F-92165 Antony Cedex	EU/1/97/043/001-002	6.8.1998
5.8.1998	Taxotere	Rhône-Poulenc Rorer SA 20, avenue Raymond-Aron F-92165 Antony Cedex	EU/1/95/002/001-002	6.8.1998

— Udstedelse af markedsføringstilladelse (artikel 34 i forordning (EØF) nr. 2309/93)

Dato for beslutning	Lægemidlets navn	Indehaver af markedsføringstilladelsen	Nr. i EF-registret	Dato for notifikation
7.8.1998	Suvaxyn Aujeszký 783+O/W	Ford Dodge Animal Health Holland 36 C. J. van Houtenlaan 1381 CP Weesp Nederland	EU/2/98/009/001-003	10.8.1998

Alle interesserede kan ved henvendelse på nedenstående adresse få tilsendt den offentlige rapport om evaluering af de pågældende lægemidler og de beslutninger, der er truffet vedrørende disse:

Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering
7 Westferry Circus, Canary Wharf
UK-London E14 4HB

Anmeldelse af en planlagt fusion
(Sag IV/M.1306 — Berkshire Hathaway/General RE)

(98/C 269/03)

(EØS-relevant tekst)

1. Den 20. august 1998 modtog Kommissionen i henhold til artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1310/97 ⁽²⁾, en anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved virksomheden Berkshire Hathaway erhverver kontrol, jf. artikel 3, stk. 1, litra b), i nævnte forordning, over hele virksomheden General RE Corporation ved køb af aktier.

2. De pågældende virksomheder udøver følgende erhvervsaktiviteter:

- Berkshire Hathaway: holdingselskab med datterselskaber hovedsageligt inden for forsikring og genforsikring
- General RE Corporation: holdingselskab for global genforsikring og relateret risk management.

3. På grundlag af en foreløbig undersøgelse finder Kommissionen, at den anmeldte fusion kan falde ind under forordning (EØF) nr. 4064/89. Den forbeholder sig dog sin endelige stilling til dette punkt.

4. Kommissionen opfordrer andre interesserede parter til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Bemærkningerne med angivelse af sag IV/M.1306 — Berkshire Hathaway/General RE kan sendes til Kommissionen med telefax ((32-2) 296 43 01 eller 296 72 44) eller med posten til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence (GD IV)
Direktorat B — Merger Task Force
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150
B-1040 Bruxelles/Brussel.

⁽¹⁾ EFT L 395 af 30.12.1989. Berigtigelse i EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 180 af 9.7.1997, s. 1. Berigtigelse i EFT L 40 af 13.2.1998, s. 17.

STATSSTØTTE

C 46/98 (ex N 791/97)

Italien

(98/C 269/04)

(EØS-relevant tekst)

(Artikel 6, stk. 5, i beslutning nr. 2496/96/EKSF)

Kommissionens meddelelse i henhold til artikel 6, stk. 5, i Kommissionens beslutning nr. 2496/96/EKSF til de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter vedrørende italiensk statsstøtte givet til virksomheden Acciaierie di Bolzano

Kommissionen har ved nedenstående skrivelse underrettet den italienske regering om sin beslutning om at indlede proceduren i henhold til artikel 6, stk. 5:

»Den 25. november 1997 modtog Kommissionen den italienske regerings anmeldelse af den selvstyrende provins Bolzanos planer om at yde stålvirksomheden »Acciaierie di Bolzano« (i det følgende benævnt AB) offentlig støtte på:

a) i alt 10,8 mia. ITL til miljøinvesteringer på i alt 49,5 mia. ITL

b) i alt 1,6 mia. ITL til forsknings- og udviklingsinvesteringer på i alt 7,8 mia. ITL.

Forsknings- og udviklingsinvesteringerne tager hovedsagelig sigte på udvikling af et innovativt produktionssystem til fremstilling af et nyt produktsortiment, nemlig rustfrit stål af høj renhedsgrad, til bestemte niches på markedet. De industrielle problemer, der skal løses, vedrører de kritiske aspekter ved procesteknologierne og produktionsanlæggenes drift i forbindelse med smeltning, bearbejdning og raffinering af flydende metal. Det skal bemærkes, at støttemodtageren forpligter sig til at give oplysninger om den nye produktions- og karakteriseringssteknologi for rustfrit stål.

Hvad miljøstøtten angår, skal det i første omgang præciseres, at provinsen Bolzano ved en aftale af 31. juli 1995 med AB pålagde sidstnævnte en række miljøforpligtelser, som betød at selskabet måtte foretage en lang række nye investeringer:

a) et nyt anlæg til opsamling og behandling af primære og sekundære røggasser og sænkning af støjemissionen på stålværksområdet ved indkapsling af smelteovnen i det såkaldte DOG-HOUSE

b) et nyt anlæg til transport og lastning af ferrolegeringer og støvholdige materialer for at mindske støvemissionen

c) en ny afskærmet afdeling til udskiftning af støbeskeer for at undgå emission af kiselholdigt støv

d) udskriftning af bygningernes asbesttag

e) et nyt anlæg til kontrol af efterbrændingsrøgen; for at undgå udslip af svovldioxid, der er meget luftforurenende, reduceres skorstensrøgens indhold af CO, CO₂ og NO til et minimum

f) et nyt anlæg til opsugning og reduktion af røggasser og oxidstøv i forbindelse med anlægget for grovslibning af stålblokke

g) et nyt anlæg til rensning af spildevand

h) et nyt anlæg til behandling af slagger

i) et nyt økologisk anlæg til kemisk bejdsning af stålroller, med genanvendelse af de brugte badvæsker, der ikke kan udledes på grund af deres giftige syreindhold.

Da alle ovennævnte foranstaltninger går langt videre end de gældende miljøbestemmelser, agter de italienske myndigheder at yde maksimumsstøtte på 30 % brutto af de støtteberettigede omkostninger i overensstemmelse med punkt 3.2.3B i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til miljøbeskyttelse⁽¹⁾ og artikel 3 i Kommissionens beslutning 2496/96/EKSF (i det følgende benævnt stålstøttereglerne)⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT C 72 af 10.3.1994.

⁽²⁾ EFT L 338 af 28.12.1996.

Vurdering

Da AB er en virksomhed, der fremstiller produkter af specialstål, som er omfattet af bilag I til EKSF-traktaten, falder den ind under reglerne i denne traktat, hvor det er fastsat i artikel 4, litra c), at tilskud eller anden støtte ydet af staterne i en hvilken som helst form ophæves og forbydes inden for Fællesskabet som uforeneligt med fællesmarkedet for kul og stål. De eneste undtagelser fra dette generelle støtteforbud, der eventuelt kan komme på tale, er udtrykkeligt og udtømmende anført i stålstøtte-reglernes artikel 2 (støtte til forskning og udvikling), artikel 3 (støtte til miljøbeskyttelse) og artikel 4 (støtte til lukning).

Statsstøtte til forskning og udvikling

Efter artikel 2 i stålstøtteregelejerne kan støtte til dækning af jern- og stålvirksomhedernes udgifter til forsknings- og udviklingsprojekter betragtes som forenelig med fællesmarkedet, hvis den ydes i overensstemmelse med Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til forskning og udvikling⁽³⁾.

Disse rammebestemmelser indeholder bl.a. følgende, som er af betydning for den foreliggende sag:

- hvad støtteintensiteten angår, et det Kommissionens generelle regel, at støtte til industriel forskning ikke må overstige 50 % af projektets bruttoomkostninger. Hvis aktiviteterne ligger nærmere den kommercielle udnyttelse, dvs. omfatter udviklingsaktiviteter på prækonkurrencestadiet, kræver Kommissionen en progressivt lavere støtteintensitet, nemlig under 25 % af projektets bruttoomkostninger. Støtten kan forhøjes med 15 %, hvis projektet indgår i et fællesskabsprogram for F&U
- ved industriel forskning forstås forskning med henblik på erhvervelse af ny viden, som kan udnyttes til udvikling af nye produkter, produktionsmetoder eller tjenesteydelser
- forsknings- og udviklingsprojekter på prækonkurrencestadiet er støtteberettigede, forudsat at de ikke kan ændres eller udnyttes til industrielle formål og ikke kan udnyttes kommercielt
- statsstøtte til F&U bør tilskynde virksomhederne til at iværksætte yderligere F&U-aktiviteter ud over den F&U, der gennemføres som led i de daglige

aktiviteter. I denne forbindelse vil Kommissionen undersøge ændringer i det beløb, der er afsat til F&U, det antal personer, der beskæftiger sig med forskningsprojektet, og F&U-investeringerne i forhold til virksomhedens omsætning.

På baggrund af ovenstående ser det i denne undersøgelsesfase ud til, at AB hovedsagelig ønsker at udvide sit produktsortiment for at kunne trænge ind på nye og mere indbringende markeder, selv om dette sker ved en klart innovativ produktionsproces. De nævnte produkter eksisterer også i forvejen og fremstilles i forvejen industrielt; endelig ser det ud til, at en betydelig del af investeringerne faktisk består i modernisering af virksomhedens anlæg med henblik på fremstilling af det nye produktsortiment. Der er således ikke tale om udvikling af nye specialstålprodukter, men om modernisering af AB's produktsortiment og de anlæg, der er nødvendige til fremstilling deraf.

Det skal dog bemærkes, at AB's produktionsproces, den såkaldte triplexproces med mulighed for at indblæse metangas under højt tryk for at reducere argonforbruget, er fuldstændig ny og endnu ikke har været anvendt af andre europæiske industrivirksomheder inden for denne sektor. Hvis denne nye produktionsproces fungerer effektivt, vil den på længere sigt betyde, at energi- og aftakulningsomkostningerne nedbringes med mindst 20 % i forhold til de traditionelle metoder.

Kommissionen er heller ikke i tvivl om, at den anmeldte F&U-støtte til det nye produktionssystem vil virke som incitament for virksomheden. Støtten synes nemlig at være af afgørende betydning for, at virksomheden vil foretage ny teknologisk forskning ud over de forskningsaktiviteter, den normalt udøver i forbindelse med sine daglige aktiviteter, for at udvikle triplexprocessen. Kommissionen har derfor undersøgt forholdet mellem virksomhedens tidligere og nuværende forskningsudgifter, der for 1998 forventes at stige fra 0,5 % til 1,5 %. Samtidig skulle antallet af fuldtidsbeskæftigede inden for AB's forskningsaktiviteter stige fra 9 til 16.

Endelig skal det bemærkes, at det beløb, som AB har afsat til F&U for 1998 og til det anmeldte projekt, er langt højere end gennemsnittet for den pågældende sektor, der svinger mellem 0,9 % og 1 %.

Både udviklingen i det beløb, der er afsat til F&U (som fordobles fra 0,5 til 1 % af omsætningen), og antallet af beskæftigede ved forskningsprojektet (der næsten fordobles fra 9 til 16) og endelig F&U-investeringerne i forhold til virksomhedens omsætning (1,5 % af omsætningen i forhold til et gennemsnit på ca. 1 % for den pågældende sektor) peger derfor i retning af, at den offentlige støtte i det foreliggende tilfælde vil virke som incitament, som fastsat i støtteregelejerne.

⁽³⁾ EFT C 45 af 17.2.1996.

Dette betyder, at selve investeringerne i triplexprocessen kan betragtes som forenelige med fællesmarkedet, men at de øvrige investeringer ikke synes at være omfattet af Fællesskabets regler for støtte til F&U, fordi de ikke har til formål at erhverve ny viden, som kan udnyttes til udvikling af nye produkter og/eller produktionsmetoder, og fordi de kan ændres eller udnyttes til industriformål og uden vanskeligheder kan udnyttes kommercielt. De italienske myndigheder må fremlægge nye oplysninger om investeringer og støtte på baggrund af Kommissionens foreløbige konklusioner.

I denne forbindelse skal Kommissionen understrege, at det i den nuværende undersøgelsesfase ser ud til, at omkostningerne i anmeldelsens punkt 3.1 vedrørende anlæg, maskiner og udstyr ikke er støtteberettigede, fordi der er tale om foranstaltninger, som virksomheden selv har truffet beslutning om som led i omstillingen af produktionen i anlægget i Bolzano; den påtænkte støtte er derfor tilsyneladende ikke noget incitament til gennemførelse af de pågældende investeringer.

Statsstøtte til miljøbeskyttelse

Det skal vurderes i henhold til stålstøttereglernes artikel 3, om statsstøtte til miljøbeskyttelse er forenelig med fællesmarkedet, og efter denne artikel kan en sådan støtte betragtes som forenelig med fællesmarkedet, hvis den ydes i overensstemmelse med Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til miljøbeskyttelse og de kriterier for deres anvendelse, der er angivet i bilaget til stålstøttereglerne.

Med hensyn til vurderingen i den foreliggende sag skal det bemærkes, dels at det i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til miljøbeskyttelse er fastsat, at der til investeringer, som medfører miljøbeskyttelse, der går videre end de gældende miljøbestemmelser, kan ydes støtte på op til 30 % brutto af de støtteberettigede omkostninger, dels at det i bilaget til stålstøttereglerne bl.a. er fastsat, at virksomhedens eventuelle fordele med hensyn til lavere produktionsomkostninger som følge af de gennemførte investeringer skal trækkes fra miljøstøtten. Endelig er det i samme bilag fastsat, at støtten i de tilfælde, hvor virksomheden forbedrer miljøbeskyttelsen væsentligt, kun kan forhøjes i forbindelse med den del af investeringen, der medfører den øgede miljøbeskyttelse.

Bortset fra udskiftningen af bygningernes tag og investeringen under punkt 2. litra i) (et nyt økologisk anlæg til kemisk bejdning af stålroller med genanvendelse af de brugte badvæsker, der ikke kan udledes på grund af

deres giftige syreindhold), som kan have indvirkning på stålproduktionsprocessen, har investeringerne udelukkende til formål at beskytte miljøet, og derfor er der tilsyneladende ikke behov for noget fradrag med hensyn til produktionsomkostningerne. Desuden fremgår det af de oplysninger, Kommissionen er i besiddelse af, at AB med de planlagte miljøinvesteringer vil opnå et miljøbeskyttelsesniveau, der går langt videre end de lovfæstede krav.

De italienske myndigheder har fremsendt uafhængige ekspertundersøgelser, hvoraf det fremgår, at AB gennem de anmeldte foranstaltninger vil kunne nedbringe koncentrationen af primært og sekundært støv i de rensede røggasser, der ifølge italiensk lovgivning (DPR 203/88 og DM af 12. juli 1990) ikke må overskride 10 mg pr. Nm³ til 1 mg pr. Nm³; røgen kommer heller ikke til at indeholde CO eller benzofuran (PCDD + PCDF), selv om den italienske lovgivning ikke indeholder bestemmelser herom. Ved foranstaltningerne nedsættes støjniveauet desuden til under 50 dBA, mens loven fastsætter en grænse på 70 dBA. Med hensyn til indholdet af svovldioxid, hvor loven fastsætter en grænse på 1 700 mg pr. m³, medfører foranstaltningerne, at svovldioxiden fjernes fuldstændigt gennem et opvarmningssystem med metangas, der ikke forurener luften. Røg- og støvemissionerne, som ifølge loven ikke må overskride 150 mg pr. m³, vil blive nedsat til under 25 mg pr. m³ og fuldstændig fjernet på arbejdspladsen.

Kommissionen mener derfor, at AB går langt videre med miljøbeskyttelsesforanstaltningerne end de gældende miljøbestemmelser.

Desuden fremgår det af anmeldelsen, at forhøjelsen af støtten til de nævnte miljøinvesteringer ikke beregnes på grundlag af alle de samlede investeringer, men kun på grundlag af de ekstrainvesteringer, der foretages for at opnå et højere miljøbeskyttelsesniveau.

Investeringerne i udskiftning af taget på bygningerne »Sede« og »Erre« beløber sig til ca. 6,5 mia ITL, og det skal bemærkes, som det også fremgår af de fremsendte ekspertundersøgelser, at disse bygninger er i en så forfalden stand, at de planlagte foranstaltninger er nødvendige. Der er således grund til at tro, at arbejdet på de to bygninger ville være gennemført under alle omstændigheder i betragtning af, at tagets tilstand gør det absolut nødvendigt og uopsætteligt. I overensstemmelse med stålstøttereglerne mener Kommissionen dog, at miljøinvesteringer i uopsættelige foranstaltninger, ikke kan betragtes som miljøstøtteberettigede omkostninger.

Med hensyn til det nye økologiske anlæg til kemisk bejdsning er der tale om et nyt anlæg med tydelig indvirkning på produktionsprocessen; Kommissionen har derfor udtrykt forbehold med hensyn til disse foranstaltninger og gjort de italienske myndigheder opmærksomme på, at støtten kun må ydes til miljøbeskyttelse. Italien fremlagde herefter en opgørelse over de støtteberettigede foranstaltninger og støtten dertil med fradrag af de økonomiske fordele, som AB ville opnå som følge af det nye anlæg.

Denne procedure omfatter kun investeringerne i udskiftning af taget på bygningerne Sede og Erre, idet Kommissionen stiller sig positivt til den øvrige planlagte miljøstøtte.

Kommissionen udtrykker således ikke på nuværende tidspunkt forbehold med hensyn til sidstnævnte miljøstøtte, og den foreliggende beslutning skal derfor blot betragtes som en formel høring af medlemsstaterne som fastsat i bilag I til stålstøttereglerne.

På samme måde er det vanskeligt for Kommissionen på nuværende tidspunkt at vurdere, om støtten til F&U og miljøstøtten i forbindelse med udskiftningen af taget på Sede og Erre er forenelig med fællesmarkedet. Det er derfor nødvendigt at indlede proceduren i artikel 6, stk. 5, i beslutning nr. 2496/96/EKSF.

Som led i denne procedure opfordrer Kommissionen den italienske regering til at fremsætte sine bemærkninger inden en måned efter modtagelsen af dette brev.

Kommissionen henleder den italienske regerings opmærksomhed på, at enhver form for støtte, der er udbetalt ulovligt, dvs. inden Kommissionen har truffet en endelig beslutning om godkendelse af støtten, kan kræves tilbagebetalt. Kommissionen skal desuden meddele den italienske regering, at den ved offentliggørelse af dette brev i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* vil opfordre de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger.«

Kommissionen opfordrer de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter til inden en måned efter offentliggørelsen af denne meddelelse at fremsætte deres bemærkninger til de pågældende foranstaltninger. Bemærkningerne bedes sendt til:

Europa-Kommissionen
Generaldirektorat IV — Konkurrence
Direktoratet for Statsstøtte II
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel
Fax (32-2) 296 98 17.

Disse bemærkninger vil blive videregivet til den italienske regering.

DEN EUROPÆISKE INVESTERINGSBANK

STYRELSESRÅDET

Forhøjelse af Den Europæiske Investeringsbanks kapital og beslutninger i forbindelse dermed

(98/C 269/05)

På årsmødet den 5. juni 1998 vedtog styrelsesrådet for Den Europæiske Investeringsbank med enstemmighed følgende beslutninger:

- Bankens tegnede kapital forhøjes fra 62 013 mio. til 100 000 mio. ECU.
- Den indbetalte kapital forhøjes med virkning fra den 1. januar 1999 til 6 000 mio. ECU, svarende til 6 % af den tegnede kapital på 100 000 mio. ECU. Forhøjelsen af den indbetalte kapital sker den 1. januar 1999 gennem overførsel af 1 348 014 839 ECU fra Bankens frie reserver.
- Forhøjelsen af den kapital, der kan indkaldes, træder for en del først i kraft, når medlemsstaternes formelle parlamentariske godkendelse foreligger. Derfor forhøjes Bankens samlede tegnede kapital fra den 1. januar 1999 til mindst 95 549 597 250 ECU, hvorefter den resterende forhøjelse træder i kraft, så snart den formelle parlamentariske godkendelse foreligger.
- Af de frie reserver overføres yderligere 3 798 700 000 ECU fra den supplerende reserve til den vedtægtsmæssige reservefond, således at den bringes op på 10 000 mio. ECU, eller 10 % af den tegnede kapital på 100 000 mio. ECU.
- Da en gennemgang af Bankens behov for egenkapital har berettiget dette, foretages der en engangsudbetaling til medlemsstaterne på i alt 1 000 mio. ECU i forhold til deres bidrag til Bankens tegnede kapital. Udbetalingen afholdes med 676 795 744 ECU af det resterende ikke-fordelte overskud for 1996, medens restbeløbet på 323 204 256 ECU overføres fra driftsoverskuddet for 1997 på 1 105 169 722 ECU.
- Den 20. august 1997 godkendte styrelsesrådet som et led i vedtagelsen af Amsterdam-handlingsprogrammet (*De Europæiske Fællesskabers Tidende* C 10 af 15. januar 1998) en overførsel på 200 mio. ECU fra Bankens ikke-fordelte overskud til finansiering af sunde projekter via ordninger, der udvider Bankens finansieringsmuligheder som nærmere anført i handlingsprogrammet, idet de udgør en del af et samlet beløb på indtil 1 000 mio. ECU, der er afsat til dette formål for perioden frem til udgangen af år 2000. Der overføres yderligere 300 mio. ECU af overskuddet for 1997 til disse formål.
- I forbindelse med kapitalforhøjelsen vedtog styrelsesrådet følgende strategiske rammer for Banken (se bilag).

BILAG

BANKENS STRATEGISKE RAMMER

1. Indledning og baggrund

Den seneste forhøjelse af Bankens tegnede kapital (bortset fra opjusteringen til 62 mia. ECU som følge af Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse i 1995) var fordoblingen til 57,6 mia. ECU i 1990, og også de tre foregående, egentlige forhøjelser (1978, 1981 og 1986) var fordoblinger af Bankens tegnede kapital. I 1990 ansås udlånsloftet på 250 % af den forhøjede, tegnede kapital for tilstrækkeligt indtil udgangen af 1995. I realiteten har aktiviteten kunnet fortsætte i to år ud over den forventede horisont.

Siden 1990 er Bankens långivning i løbende priser vokset fra i alt 13,4 mia. ECU (1990) til 26,2 mia. ECU (1997). Dette repræsenterer en gennemsnitlig årlig vækst på 10 %. Inden for dette totalbeløb steg aktivi-

teten uden for Unionen fra 0,7 mia. ECU i 1990 til 3,2 mia. ECU i 1997. Det samlede udestående på lån voksede fra 61,6 mia. ECU til 142,4 mia. ECU.

Denne udvikling afspejler en række grundlæggende politiske og markedsmæssige ændringer af betydning for Banken, herunder integrationen af de østtyske delstater og tre nye medlemsstaters tiltrædelse. Som hidtil havde en række af disse begivenheder deres oprindelse i eller blev formaliseret på Det Europæiske Råds møder. Ultimo 1992 besluttede Det Europæiske Råd således på mødet i Edinburgh at oprette Edinburgh-ordningen på 5 mia. ECU med fokus på transeuropæiske net og miljøet. Det fremmede desuden på afgørende vis det initiativ, som Banken og Europa-Kommissionen havde taget, og som mundede ud i oprettelsen af Den Europæiske Investeringsfond i samarbejde med banksektoren. Et andet vigtigt resultat var et nærmere samarbejde mellem Banken og Europa-Kommissionen om Samhørighedsfonden og strukturfondene, der nu skal revideres.

Medio 1993 besluttede Det Europæiske Råd på mødet i København at forhøje Edinburgh-ordningen med 2 mia. ECU, forlænge dens løbetid og tilføje 1 mia. i lån med rentegodtgørelser til fremme af investeringer, der gennemføres af jobskabende mindre og mellemstore virksomheder. I december 1993 flyttede Det Europæiske Råd på mødet i Bruxelles hovedvægten til vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse og for Bankens vedkommende til store investeringer i transeuropæiske net for transport og energioverførsel samt miljøforbedringer. I 1995 blev finansieringen af transeuropæiske net styrket af den prioritering, der blev indledt på mødet i Essen.

I 1997 opfordrede Det Europæiske Råd på mødet i Amsterdam Banken til at udbygge sin aktivitet i bestemte sektorer med henblik på at fremme jobskabelsen i Den Europæiske Union. På denne baggrund udarbejdede Banken sit Amsterdam-handlingsprogram, der omfatter:

- oprettelse af et særligt udlånsvindue til fordel for mindre og mellemstore virksomheder, der skal tilbyde nye finansieringsordninger for teknologiorienterede og vækstprægede sådanne virksomheder. Det kan efter behov bakkes op gennem overførsler fra Bankens årlige overskud på indtil 1 mia. ECU
- udvidelse af EIB's virkefelt til uddannelse og sundhed samt styrkelse af indsatsen til fordel for byforbedring og miljøbeskyttelse
- øget vægt på finansiering af transeuropæiske net og andre store infrastrukturnet.

På det ekstraordinære møde om beskæftigelsen i Luxembourg i november 1997 bekræftede Det Europæiske Råd de allerede indledte foranstaltninger og opfordrede Banken til at fastholde og styrke programmets dynamik.

Uden for Unionen var Bankens aktivitet i perioden kendetegnet af fornyelsen af forskellige mandater, nemlig for staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet (den anden finansprotokol til den fjerde Lomé-konvention), middelhavslændene (herunder METAP) samt de central- og østeuropæiske lande. Desuden er der kommet nye målområder til, nemlig især landene i Asien og Latinamerika, Sydafrika og for nylig bistanden inden tiltrædelsen til de central- og østeuropæiske lande samt Cypern.

På denne baggrund har bestyrelsen drøftet de strategiske rammer for den periode, som den foreslåede kapitalforhøjelse ventes at ville dække.

2. Bankens strategi

Bankens strategi skal udvikle sig i tråd med omstændighederne. Følgende hovedpunkter i strategien for den periode, som den nye kapitalforhøjelse ventes at ville dække, er imidlertid fremgået af bestyrelsens drøftelser:

- Koncentration af Bankens indsats i økonomisk tilbagestående områder og randområder i overensstemmelse med dens hovedformål, som er at bidrage til økonomisk konvergens og integration. Det overordnede mål er at fremme dels de tilbagestående regioner i Unionen, dels ansøgerlandenes integration.

- Fortsættelsen af den støtte til udmøntningen af EU's overordnede politikker, som Bankens beslutnings-tagende organer i tidens løb har bemyndiget den til at yde på baggrund af Det Europæiske Råds politiske beslutninger eller anmodninger, f.eks. på områder som udbygning af transeuropæiske net, styrkelse af den internationale konkurrenceevne, mindre og mellemstore virksomheder, energi og miljøforbedring, eller i form af finansieringsbidrag ifølge særlige mandater eller aftaler som et led i EU's samarbejds- og udviklingspolitik over for tredjelande.

Denne generelle strategi blev godkendt af bestyrelsen i januar 1997. Som allerede nævnt er dens hovedlinjer blevet styrket af den seneste udvikling, nemlig:

- Den voksende erkendelse af, at ØMU's budget- og pengepolitiske aspekter skal ledsages af en koncentreret politik for ledighedsbekæmpelse, der bl.a. omfatter strukturomlægninger og styrkelse af konkurrenceevnen. I denne sammenhæng har Banken bl.a. indledt udmøntningen af sit Amsterdam-handlingsprogram til støtte for Det Europæiske Råds resolution om vækst og beskæftigelse.
- Det Europæiske Råds beslutninger om udvidelsen, der har øget betydningen af Bankens rolle i området. I denne sammenhæng har Banken oprettet en finansieringsordning inden tiltrædelsen for ansøgerlandene.

Inden for denne generelle strategi er Bankens fornemste opgave i den nærmeste fremtid at styrke Den Økonomiske og Monetære Union. På udlånssiden har Banken derfor indledt sit Amsterdam-handlingsprogram. Hvad låntagningsstrategien angår, vil Banken fortsætte sin innovative europolitik. Den omfatter bidrag til opbygning af toneangivende euroemissioner, diversificering af investorerne og etablering af et organiseret marked for EIB's euroobligationer. Diversificeringen af markederne, især i de central- og østeuropæiske lande, vil blive styrket i lighed med skabelsen af nye attraktive og omkostningseffektive produkter.

3. Prioritering i et skiftende miljø

Skønt integrationen af den finansielle sektor med tiden forventes at ville give initiativtagerne øget adgang til alternative finansieringskilder, vil Banken fortsat skulle spille en fremtrædende rolle i de kommende år. Investeringsniveauet er faldet, til dels på grund af de makroøkonomiske tilpasninger forud for overgangen til ØMU, og de offentlige investeringer vil sandsynligvis forblive hæmmede. Banken kan imidlertid bidrage til et opsving i investeringerne gennem ydelse af dels langfristede finansieringsbidrag på attraktive vilkår, dels lån til nye former for partnerskaber med offentlig og privat deltagelse.

På grund af både de grænser, som Bankens egne midler sætter, og nærhedsprincippet er det nødvendigt at tage stilling til Bankens prioritering. Den skal følge med tiden, men der kan allerede fremsættes en række generelle betragtninger.

Det er vigtigt for Banken at koncentrere sig om de for EU højest prioriterede sektorer, og de finansierede projekter skal derfor i særlig grad bidrage til virkeliggørelsen af de EU-politiske mål. Dette er imidlertid ikke tilstrækkeligt til at sikre, at Banken virkelig skaber merværdi. Ifølge vedtægternes artikel 18, stk. 1, yder Banken lån, i det omfang midler ikke kan fremskaffes på rimelige vilkår fra andre kilder. Desuden bidrager Banken til projekternes finansiering som komplement til andre finansieringskilder, når:

- det af finansieringsforslagene fremgår, at et EIB-lån er mere velegnet til det pågældende projekt end midler fra andre kilder, f.eks. når projektet har en lang økonomisk levetid, der taler for en lang løbetid
- dens deltagelse fremskynder eller forbedrer projektet. Dette er tilfældet, fordi dens deltagelse er et signal til de private investorer om, at projektet opfylder de lovmæssige bestemmelser (EU's godkendelse). Det samme gælder den politiske risiko i forbindelse med långivningen uden for EU. Derved kan Banken fungere som katalysator for andre finansieringskilder, ikke mindst i forbindelse med partnerskaber med offentlig og privat deltagelse. Endelig kan Bankens tekniske knowhow skabe merværdi.

Banken bør udvikle sin fremtidige långivningsstrategi for såvel sektorer som regioner i overensstemmelse med ovenstående principper. Den bør søge at koncentrere sig om de områder, der skaber den største merværdi, og nedprioritere projekter, der skaber mindre merværdi. Når der kan opnås finansiering på rimelige vilkår på markedet, og Bankens deltagelse ikke på anden vis fremskynder eller forbedrer projektet, bør Banken overlade dets finansiering til andre kilder i overensstemmelse med vedtægternes artikel 18, stk. 1.

Udviklingen af politikker i overensstemmelse hermed vil blive gjort til genstand for årlige drøftelser med styrelsesrådet på grundlag af en aktivitetsplan, som bestyrelsen vil få forelagt til godkendelse. Denne plan vil blive nærmere omtalt nedenfor.

4. Nærhed og samarbejde med den finansielle sektor

Inden for den beskrevne ramme er et af de grundlæggende principper for udmøntningen af Bankens strategi samarbejdet med banksektoren og andre finansielle formidlere på kapitalmarkederne. En styrkelse og udvidelse af dette samarbejde forbliver således et overordnet mål i de kommende år, der afspejler såvel nærhedsprincippet som rent praktiske overvejelser.

For at opnå den størst mulige multiplikatorvirkning skal Banken under alle omstændigheder overholde komplementærprincippet og kun finansiere den del af projekterne, der anses for nødvendig for opfyldelsen af dens vedtagne politiske mål. Banken skal udbygge sit samarbejde med andre banker for at effektivisere partnerskabet yderligere og samtidig søge at styrke sin katalysatorrolle, f.eks. gennem udvikling af nye produkter.

Det kan ske ved, at Banken letter låntagernes adgang til kapitalmarkederne og samarbejder med kommercielle långivere om udarbejdelsen af finansieringsplaner. Den vil f.eks. hjælpe regionale banker og specialiserede institutioner for bl.a. fremme af mindre og mellemstore virksomheder med at tilpasse sig det fælles marked for finansielle tjenester. I betragtning af dens hovedformål er dette særlig relevant i udviklingsområder, men Banken kunne spille en tilsvarende rolle i ansøgerlandene eller Unionens nabolande. Ved udbygningen af dette samarbejde vil den som sædvanlig søge at undgå enhver form for konkurrenceforvridning. Som følge af de årlige drøftelser af prioriteringen vil den reducere sin andel af udgifterne til projekter, der skaber mindre merværdi. EIB-lånets komplementære karakter vil blive understreget i dokumentationen om projektet.

Det praktiske behov for samarbejde med den finansielle sektor er generelt, men det er særlig vigtigt i forbindelse med långivningen til mindre og mellemstore virksomheder. Således er globallånsordningen rent omkostningsmæssigt den eneste brugbare og økonomiske ordning, som Banken kan anvende til fremme af et stort antal mindre og mellemstore virksomheder. Globallånsordningen skal imidlertid revideres, bl.a. til sikring af, at de endelige modtagere har den størst mulige gavn af finansieringsbidragene til mindre og mellemstore virksomheder. På mellemlang sigt vil Bankens muligheder for finansiering af mindre og mellemstore virksomheder kunne udbygges yderligere i lyset af de erfaringer, der gøres med alternative ordninger inden for rammerne af Amsterdam-handlingsprogrammets finansieringsvindue for mindre og mellemstore virksomheder.

Naturligvis omfatter samarbejdet med den finansielle sektor også middeltilvejebringelsen. Bestyrelsen vil hvert år få forelagt en beretning om det generelle samarbejde mellem Banken og denne sektor både med hensyn til långivning og låntagning.

5. Partnerskab med EIF

Et yderligere konkret eksempel på partnerskabsideen er oprettelsen af Den Europæiske Investeringsfond, idet EIF på innovativ vis forener såvel offentlige som private ejere. En udbygning af partnerskabet mellem Banken og Fonden er et af EIB's overordnede mål. Et skridt i denne retning er oprettelsen af Den Europæiske Finansieringsordning for Teknologi i oktober 1997 på opfordring fra Det Europæiske Råd på mødet i Amsterdam. Denne ordning har til formål at fremme teknologiorienterede og vækstprægede mindre og mellemstore virksomheder via specialiserede fonde for formidling af risikovillig kapital.

Banken og Fonden vil styrke og udvide deres samarbejde yderligere. Af hensyn til dets effektivitet vil Banken rationalisere sin arbejdsgang for så vidt angår EIF, og derved samtidig påse, at den yder Fonden den størst mulige driftsmæssige støtte.

Med henblik på i højere grad at fremme udmøntningen af EU's overordnede politik vil Banken sammen med EIF drøfte mulighederne for for det første at udvide Fondens virkefelt til miljøsektoren og for det andet en selektiv udvidelse af dens aktivitet i Central- og Østeuropa til transeuropæiske net mellem landene i dette område inden for rammerne af finansieringsordningen inden tiltrædelsen. Med forbehold af dels Fondens øvrige ejeres holdning, dels dens generalforsamlings beslutninger vil der eventuelt blive stillet forslag herom.

6. Samarbejde med Europa-Kommissionen

I en bredere EU-sammenhæng supplerer Bankens lån til regionudvikling og EU's budgetmidler hinanden. Koordineringen af disse to finansieringsformer og dermed samarbejdet mellem Banken og Europa-Kommissionen er derfor en væsentlig forudsætning for en effektiv støtte til udviklingsområderne.

Banken og Europa-Kommissionen har allerede et nært samarbejde, men har undersøgt mulighederne for at forbedre dets effektivitet i det kommende årti. De deraf følgende ændringer af procedurerne i begge institutioner vil styrke samarbejdet fremover. Dette er af aktuell betydning i lyset af Europa-Kommissionens »Agenda 2000« og den kommende forhandlingsrunde med medlemsstaterne vedrørende strukturfondene.

Under hensyntagen til regionernes og Europa-Kommissionens respektive roller har Banken foreslået følgende konkrete foranstaltninger, som bestyrelsen har godkendt:

- Banken vil søge at styrke sin deltagelse i den forberedende fase af programmeringen og forhandlingerne om strukturtiltag.
- Banken vil søge at udbygge samrådet mellem institutionerne om samfinansieringer. Med forbehold af eventuelle forretningshemmeligheder vil Banken stille sin projektbedømmelse til rådighed for Europa-Kommissionen, for så vidt angår disse projekter.
- Banken vil fortsat stille teknisk ekspertise til rådighed for Europa-Kommissionen mod omkostningsdækkende vederlag. Denne ekspertise anvendes allerede til bedømmelse af projekter for Samhørighedsfonden og kan efter behov udbygges til udvalgte projekter, der fremmes af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, eller transeuropæiske netprojekter.

7. Udmøntning af strategien: rentepolitik

Banken tjener sit grundlæggende formål om at fremme en afbalanceret udvikling i Den Europæiske Union ved at stille fordelene ved sin finansielle styrke til rådighed i samtlige medlemslande, især i de mindre gunstigt stillede regioner. Dens rentepolitik hviler på følgende principper: Banken sigter ikke på fortjeneste (men skal opfylde sine forpligtelser og dække sine udgifter, jf. vedtægternes artikel 19, stk. 1), den undgår diskrimination, og den tilstræber transparens. Hertil kommer, at den inden for rammerne af Amsterdam-handlingsprogrammet søger at opnå en passende balance mellem risiko og indtægter.

En vigtig udvikling i Bankens aktivitet er, at forskellen på udgifterne til bedømmelse af de forskellige projekter vokser, og denne tendens kan meget vel styrkes i de kommende år. Banken har allerede i nogen grad tilpasset sin ensartede rentefastsættelse for at tage hensyn til de forskellige udgifter, der er forbundet med visse kategorier af lån (især beregning af en lavere marginal for store lån og lån til allerede bedømte låntagere). Den foreslår en yderligere rentemodulation, specielt i form af beregning af et tillæg for visse særlig omkostningskrævende forretninger, såsom:

- strukturerede lån/projekt lån, når opnåelsen af en fortrinsstilling som sikret långiver viser sig vanskeligt for Banken
- visse virksomhedslån, når låntager kun kan tilbyde sikkerhed, som ikke umiddelbart kan realiseres.

Ifølge Bankens vedtægter skal der stilles tilstrækkelig sikkerhed for hvert lån. Banken er fortsat af den opfattelse, at der er tilstrækkelige muligheder for at styre risikoen i forbindelse med de normale forretninger ved at overføre den helt eller delvis til garantier eller anden sikkerhed fra tredjemand. Derved afspejler den samlede pris på EIB's finansieringsbidrag ligeledes kreditrisikoen. Overførslen af projektrisikoen til tredjemand er ligeledes et vigtigt led i samarbejdet mellem EIB og forretningsbankerne.

Imidlertid findes der visse kategorier af forretninger, som bestyrelsen skal fastlægge retningslinjer og grænser for (f.eks. visse transeuropæiske net, partnerskaber med offentlig og privat deltagelse, virksomhedslån og strukturerede lån/projekt lån), hvis risiko ikke kan overføres helt ifølge Bankens normale praksis. Banken vil under fastholdelse af en acceptabel risikoprofil revidere sin holdning til disse forretninger og i fornødent omfang beregne sig et større tillæg. Den vil udarbejde mere detaljerede forslag herom hurtigst muligt. Der vil naturligvis ikke ske nogen ændring i bedømmelsen af medlemsstaternes risikograd, således at enhver diskrimination inden for denne gruppe låntagere på grundlag af risikoen undgås.

8. Aktiviteten uden for EU

Bankens aktivitet uden for Unionen udfoldes inden for rammerne af Det Europæiske Råds mandat. Den generelle holdning til denne långivning blev senest revideret af styrelsesrådet på årsmødet i 1994, hvor hovedpunkterne var det vejledende loft over denne aktivitet på 10 % af Bankens gennemsnitlige, samlede aktivitet og behovet for yderligere overvejelser af spørgsmålet om Unionens garanti.

I forhold til situationen i 1994 udgør oprettelsen af finansieringsordningen inden tiltrædelsen for landene i Central- og Østeuropa en vigtig nyskabelse. Den er ikke omfattet af en garanti fra EU-budgettet og indregnes ej heller i det vejledende udlånsloft på 10 %. Generelt har Banken oprettet en ordning for risikodeling for en lang række forretninger.

Den vigtigste opgave på kort sigt er at udmønte de eksisterende mandater, nemlig landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet (Lomé-konventionen), Sydafrika, Asien og Latinamerika, Central- og Østeuropa samt Middelhavsområdet. De udløber inden for de kommende to år, hvorefter Bankens beslutningstagende organer vil skulle drøfte dens generelle rolle til støtte for EU's politik for samarbejde og udvikling over for tredjelande.

Der kan ikke umiddelbart tages stilling dertil, men der kan peges på en række principper som grundlag for de kommende strategiske drøftelser, f.eks.:

- Banken vil forblive medlemsstaternes finansieringsinstitution, og dens hovedaktivitet bør udfoldes i eller til direkte gavn for disse. Långivningen uden for Unionen vil blive udfoldet inden for rammerne af særlige mandater fra medlemsstaterne og bør forblive en supplerende aktivitet.
- Banken vil fortsætte sit nære samarbejde med Europa-Kommissionen (i overensstemmelse med Unionens generelle udviklingsstrategi for de pågældende lande eller landegrupper) og med andre internationale finansieringsinstitutioner og nationale organer. Den vil bestræbe sig for at koordinere sine forretninger og finansieringsvilkår med disse organer.
- Banken vil bidrage til den private sektors udvikling, herunder fremme dels opbygningen af passende finansieringsinstitutioner, dels mindre og mellemstore virksomheder. Som i EU vil den finansiere investeringer, i det omfang midler ikke kan fremskaffes på rimelige vilkår fra andre kilder (vedtægternes artikel 18, stk. 1).
- Banken vil kræve tilstrækkelig garanti af budgetmidler, skønt den i egnede tilfælde fortsat vil acceptere risikodeling.

De her fremsatte bemærkninger om maksimering af multiplikatorvirkningen og partnerskab med forretningsbankerne gælder mutatis mutandis både i og uden for Unionen. Bl.a. vil det vejledende loft på 10 % over udeståendet på lån uden for Unionen skulle revideres i overensstemmelse med udlånspolitikken. Bestyrelsen vil drøfte disse spørgsmål yderligere som et led i forberedelserne til den næste generation eksterne mandater.

9. Prioritering af långivningen og effektiv anvendelse af Bankens midler

Det skiftende økonomiske og finansielle miljø betyder, at udmøntningen af den generelle strategi skal følges nøje og tilpasses såvel udviklingen som Bankens resultater. Med henblik på optimering af sit bidrag til virkeliggørelsen af EU's politikker og på den mest effektive anvendelse af sine midler vil Banken udarbejde en aktivitetsplan, som bestyrelsen hvert år vil få forelagt til drøftelse og godkendelse. Den skal omfatte sektoranalyser af långivningen både i og uden for Unionen og vil blive opdateret rullende. Den skal danne rammen om drøftelser af Bankens prioritering og mål og om en løbende fastsættelse af nye prioriteringer og mål under hensyntagen til, at visse opgaver i stadig højere grad kan overlades til andre finansieringskilder. Disse drøftelser kunne ligeledes være en passende lejlighed til at gennemgå den omtalte årlige beretning om samarbejdet med den finansielle sektor.

Aktivitetsplanen skal danne grundlaget for en præstationsbedømmelse. Den skal derfor omfatte dels feedback fra en analyse af projektporteføljens kvalitet på grundlag af en række præstationskriterier, dels resultaterne af projektevalueringsenhedens arbejde. Som eksempler herpå kan nævnes anvisninger på forbedringer af forretningsgangen, såsom fremme af programmer på visse områder. I de senere år har Banken i høj grad udbygget sine systemer, således at de muliggør en løbende overvågning af dens præstationer som finansiel formidler. Den vil fortsætte med at udvikle systemer, der kan overvåge aktiviteten, f.eks. for benchmarking af sine finansielle forretninger og udarbejdelse af en samlet risikoanalyse.

På længere sigt vil Banken på ny gennemgå sine behov for kapital og reserver, herunder de vigtigste nøgletal, med henblik på drøftelse i bestyrelsen i 2001.

Et spørgsmål i forbindelse med udsigterne på mellemlang sigt er, hvilke ressourcer virkeliggørelsen af Bankens mål kræver. I betragtning af sit knappe personale og målet om at holde de administrative udgifter under fast kontrol skal Banken fortsat definere sine behov for menneskelige ressourcer omhyggeligt, ligesom personalet vil skulle uddannes i overensstemmelse med den strategiske prioritering. Bestyrelsens drøftelser af aktivitetsplanen som nævnt ovenfor kan ligeledes danne rammen om udarbejdelsen af en strategi for Bankens ressourceanvendelse.

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 76/308/EØF om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med foranstaltninger, der er finansieret af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, samt af landbrugsafgifter og told og i forbindelse med merværdiafgift og visse punktafgifter

(98/C 269/06)

KOM(1998) 364 endelig udg. — 98/0206(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 26. juni 1998)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B, og

ud fra følgende betragtninger:

Det er nødvendigt at ændre de eksisterende ordninger vedrørende gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer som omhandlet i Rådets direktiv 76/308/EØF⁽¹⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, for at imødegå den trussel, som svig i stigende omfang udgør mod Fællesskabets og medlemsstaternes finansielle interesser og mod det indre marked;

med henblik på en bedre beskyttelse af medlemsstaternes finansielle interesser og det indre markeds neutralitet bør anvendelsesområdet for den i direktivet omhandlede gensidige bistand udvides til at omfatte fordringer vedrørende visse indkomst- og formueskatter;

enhver fordring, for hvilken der er fremsat anmodning om inddrivelse, bør betragtes som en fordring i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, dog bør disse fordringer ikke være privilegerede i forhold til lignende fordringer, som opstår i den pågældende medlemsstat;

med henblik på en mere effektiv inddrivelse af fordringer, for hvilke der er fremsat anmodning om inddrivelse, bør det dokument, som hjemler ret til eksekution, betragtes som et dokument i den medlemsstat, hvori den myndighed, som anmodes om bistand, befinder sig;

medlemsstaternes benyttelse af gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer bør fremmes ved at gøre de gensidige finansielle fordele ved denne gensidige bistand mere tydelige i de enkelte tilfælde;

direktiv 76/308/EØF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 76/308/EØF foretages følgende ændringer:

1) Titlen affattes således:

»Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse afgifter, skatter og andre foranstaltninger«.

2) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

1. Dette direktiv finder anvendelse på alle fordringer vedrørende:

a) restitutioner, interventioner og andre foranstaltninger, der helt eller delvis finansieres af Den

⁽¹⁾ EFT L 73 af 19.3.1976, s. 18.

Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, herunder de beløb, der opkræves som led i disse foranstaltninger

b) afgifter, som opkræves i medfør af den fælles markedsordning for sukkerprodukter

c) importafgifter

d) eksportafgifter

e) merværdiafgift

f) punktafgifter på:

— forarbejdet tobak

— alkohol og alkoholholdige drikkevarer

— mineralolier

g) indkomst- og formueskatter

h) renter og bøder samt omkostninger i forbindelse med inddrivelse af de fordringer, der er anført i litra a) til g).

2. Artikel 4, 5 og 6 gælder kun for fordringer, som ikke er over tre år gamle at regne fra det tidspunkt, hvor fordringen oprindeligt opstod i overensstemmelse med de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der er gældende i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig frem til tidspunktet for fremsættelse af anmodningen. Såfremt der gøres indsigelse mod fordringen, gælder disse artikler kun for fordringer, som ikke er over tre år gamle at regne fra det tidspunkt, hvor der ikke længere kan gøres indsigelse mod fordringen.«

3) I artikel 3 indsættes følgende led:

»— »importafgifter«: omfatter toldafgifter og andre afgifter, som har samme indvirkning på importen, landbrugsafgifter og andre afgifter på importen, som er pålagt inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik eller som led i særlige ordninger, der er gældende for visse varer, som er frembragt ved forarbejdning af landbrugsprodukter

— »eksportafgifter«: omfatter toldafgifter og andre afgifter, som har samme indvirkning på eksporten, landbrugsafgifter og andre afgifter på eksporten, som er pålagt inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik eller som led i særlige ordninger, der er gældende for visse varer, som er frembragt ved forarbejdning af landbrugsprodukter

— »indkomst- og formueskat«: hermed menes de skatter, som er opført i artikel 1, stk. 3, i Rådets direktiv 77/799/EØF (*) under hensyntagen til bestemmelserne i artikel 1, stk. 4, i samme direktiv.

(*) EFT L 336 af 27.12.1977, s. 15.«

4) Artikel 4 ændres som følger:

a) i stk. 2 ændres »navn og adresse på« til »navn, adresse og alle andre relevante oplysninger til identifikation af denne«

b) i stk. 3 udgår litra b).

5) I artikel 5, stk. 2, ændres »navn og adresse« til »navn, adresse og alle andre relevante oplysninger til identifikation af denne«.

6) Artikel 7 ændres som følger:

a) Stk. 2 ændres som følger:

i) i litra a) tilføjes følgende: »undtagen i tilfælde, hvor artikel 12, stk. 2, andet afsnit, finder anvendelse«

ii) litra b) affattes således:

»b) når den i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig, har iværksat og afsluttet de inddrivelsesforretninger, der kan indledes på grundlag af det i stk. 1 nævnte dokument, og når de trufne foranstaltninger ikke har ført til betaling af hele fordringen.«

b) Stk. 3 og 4 affattes således:

»3. I anmodningen om inddrivelse anføres:

a) navn og adresse og alle andre oplysninger til identifikation af den pågældende person

b) navn, adresse og alle andre oplysninger til identifikation af den myndighed, som anmoder om bistand

c) en henvisning til det dokument, som hjemler ret til eksekution, og som er udstedt i den medlemsstat, hvori den myndighed, som anmoder om bistand, befinder sig

- d) fordringens art, beløbets størrelse, herunder hovedstol, renter og bøder samt øvrige skyldige beløb anført i valutaerne i de medlemsstater, hvor de to myndigheder befinder sig
- e) det tidspunkt, hvor den myndighed, der anmoder om bistand, og/eller den myndighed, der anmodes om bistand, underretter modtageren dom fordringen
- f) tidspunktet, fra hvilket tvangsfuldbyrdelse er mulig i henhold til de love, der er gældende i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig
- g) den procentuelle kompensation i overensstemmelse med artikel 18, stk. 2, andet afsnit
- h) alle andre relevante oplysninger.

I anmodningen anføres de skyldige renter, som dels består af et fast beløb frem til tidspunktet for anmodningen og dels et variabelt beløb, der først beregnes ved inddrivelsen. For at den myndighed, som anmodes om bistand, kan beregne det variable beløb, anføres en rentesats og den beregningsmetode, som den myndighed, der anmodes om bistand, skal anvende til beregning af de renter, som er påløbet fra anmodningstidspunktet frem til tidspunktet for inddrivelse af fordringen hos skyldneren.

4. Det skal af anmodningen om inddrivelse fremgå, at betingelserne i stk. 2 er opfyldt.«

7) Artikel 8 ændres til:

»Artikel 8

Det dokument, der hjemler ret til eksekution, anerkendes uden videre og behandles automatisk som et dokument, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvori den myndighed, som anmodes om bistand, befinder sig.«

8) Artikel 9 ændres som følger:

a) I stk. 1 tilføjes følgende punktum:

»Hele det beløb, som er inddrevet af den myndighed, som anmodes om bistand, overføres af den myndighed, der anmodes om bistand, til den myndighed, som anmoder om bistand.«

b) Stk. 2 ændres som følger:

- i) i første afsnit, andet punktum, ændres ordet »overføres« til »også overføres«

- ii) andet afsnit udgår.

9) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

Fordringer til inddrivelse er ikke privilegerede i forhold til lignende fordringer, som opstår i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig.«

10) I artikel 11 ændres »hvad den har foretaget sig« til »hvilke foranstaltninger den har truffet«.

11) Artikel 12, stk. 2, ændres som følger:

- a) Efter første punktum tilføjes følgende: », medmindre den myndighed, der anmoder om bistand, anmoder om andet i overensstemmelse med andet afsnit.«

b) Følgende afsnit tilføjes:

»Hvis den myndighed, som anmoder om bistand, finder, at indsigelsen vil blive erklæret ubegrundet, kan den anmode den myndighed, som anmodes om bistand, om at inddrive fordringen. Hvis indsigelsesspørgsmålet senere afgøres til fordel for skyldneren, tilbagebetaler den myndighed, som anmoder om bistand, eventuelt inddrevne beløb med tillæg af eventuel erstatning i overensstemmelse med de love og bestemmelser, som er gældende i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig.«

12) Artikel 14 udgår.

13) I artikel 17 ændres »og de dertil benyttede bilag« til »og det dokument, som hjemler ret til eksekution og andre relevante dokumenter«.

14) Artikel 18 affattes således:

»Artikel 18

1. Den myndighed, som anmodes om bistand, inddriver og tilbageholder endvidere omkostninger, som er direkte forbundet med inddrivelse af fordringen i overensstemmelse med de love og bestemmelser i den medlemsstat, hvori myndigheden befinder sig, som er gældende for tilsvarende fordringer.

2. Indtil den 31. december 2004 godtgøres alle omkostninger, bortset fra de i stk. 1 nævnte, der påføres den myndighed, som anmodes om bistand i forbindelse med den gensidige bistand, som førte til hel eller delvis inddrivelse af fordringen af den myndighed, som anmoder om bistand, i henhold til bestemmelserne i andet afsnit.

Når den myndighed, som anmodes om bistand, har overført det beløb, som er inddrevet af den myndighed, der anmodes om bistand, betaler den myndighed, som anmoder om bistand, et beløb svarende til mindst 0,1 % af det beløb, som den myndighed, der anmodes om bistand, inddrev og overførte. Denne procentdel fastsættes af den myndighed, som anmoder om bistand, i den oprindelige anmodning om inddrivelse.

3. Fra den 1. januar 2005 giver medlemsstaterne indbyrdes afkald på ethvert krav om godtgørelse af omkostninger i forbindelse med den gensidige bistand, som de yder hinanden i medfør af dette direktiv.

4. Den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, forbliver dog ansvarlig over for den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, for godtgørelse af eventuelle omkostninger og tab som følge af foranstaltninger, som erklæres ubegrundede, og som er indledt for at fastslå gyldigheden af fordringen eller af det dokument, der er udstedt af den myndighed, der anmoder om bistand.«

15) Artikel 22, stk. 1, ændres til:

»1. De detaljerede regler for gennemførelse af artikel 4, stk. 2 og 4, artikel 5, stk. 2 og 3, artikel 7, 8, 9 og 11, artikel 12, stk. 1 og 2, artikel 18, stk. 2, og artikel 25 og for, hvilke kommunikationsmidler og omregningsregler myndighederne skal benytte, for overførsel af inddrevne beløb og for fastsættelse af minimumsbeløb for fordringer, som danner grundlag for anmodning om bistand, vedtages i overensstemmelse med proceduren i stk. 2 og 3.«

16) Følgende stykke føjes til artikel 25:

»Hver medlemsstat underretter hvert år Kommissionen om antallet af anmodninger om oplysninger,

meddelelser og inddrivelse, der afsendes og modtages hvert år, fordringernes størrelse, de inddrevne beløb, de beløb, som anses for at være uerholdelige, og den tid, der er medgået til at udføre disse foranstaltninger. Kommissionen rapporterer hvert andet år til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af disse ordninger og om de opnåede resultater.«

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1999. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, som er omfattet af dette direktiv, og fremsender endvidere en sammenligningstabel mellem dette direktiv og de udstedte nationale retsfor skrifter.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Forslag til Rådets beslutning om ændring af bilaget til direktiv 91/628/EØF for så vidt angår svin, der gør ophold på mellemstationer

(98/C 269/07)

KOM(1998) 478 endelig udg. — 98/0248(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 22. juli 1998)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 91/628/EØF af 19. november 1991 om beskyttelse af dyr under transport og om ændring af direktiv 90/425/EØF og 91/496/EØF ⁽¹⁾, særlig artikel 14,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge punkt 5 i kapitel VII i bilaget til direktiv 91/628/EØF skal alle dyr, der gør ophold på mellemstationer, aflæsses;

svin kan blive særligt påvirket af stress ved pålæsning og aflæsning under transport;

den seneste tekniske udvikling har resulteret i, at der nu kan konstrueres lastbiler til transport af dyr med væsentligt forbedrede faciliteter til transport af svin;

desuden kan det være nødvendigt at holde avlssvin adskilt fra andre svin på mellemstationer for at bevare deres særlige sundhedsstatus;

der bør derfor skabes mulighed for hvile, fodring, vanding og pasning af svin på mellemstationer uden aflæsning på betingelse af, at meget strenge krav overholdes —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Bilaget til direktiv 91/628/EØF ændres som angivet i bilaget til denne beslutning.

Artikel 2

Denne beslutning anvendes fra den 1. januar 1999.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EFT L 340 af 11.12.1991, s. 17. Direktivet er senest ændret ved direktiv 95/29/EF (EFT L 148 af 30.6.1995, s. 52).

BILAG

Punkt 5 i kapitel VII i bilaget til direktiv 91/628/EØF affattes således:

»5. Efter den fastsatte transporttid skal dyrene aflæsses, fodres og vandes og have hvile i mindst 24 timer.

Det er dog ikke nødvendigt at aflæsse svin, hvis mellemstationerne og lastbilerne, der transporterer dyrene, opfylder følgende betingelser foruden kravene i punkt 3 i dette kapitel og i Rådets forordning (EF) nr. 411/98 af 16. februar 1998 om tillægsnormer for lastbiler benyttet til befording af dyr ved over otte timers transporttid (*):

A. Normer gældende for køretøjet

1. Pladsen til hvert enkelt dyr i henhold til kapitel VI i bilaget til dette direktiv øges med mindst 40 %.
2. Hvert rum i køretøjet, hvor svin befinder sig under opholdet på mellemstationen, skal mindst være 150 cm højt.
3. Et ventilationssystem, der mindst opfylder kravene i forordning (EF) nr. 411/98 og følgende specifikke betingelser:
 - Køretøjet skal have et ventilationssystem med kapacitet til at udskifte mindst 150 m³ luft pr. time pr. m² gulvareal i hele køretøjet, også når det holder.
 - Dette udstyr skal være ordentligt vedligeholdt og skal fungere, medens der er dyr i køretøjet, så snart luftudskiftningen på grund af køretøjets bevægelse falder til under det niveau, der er fastsat i første led. Det er ikke nødvendigt at lade ventilationssystemet køre på fuld kapacitet, hvis den lave temperatur påvirker svinenes velbefindende eller generelle velvære. Ventilationssystemet skal dog altid fungere på en sådan måde, at dyrene får frisk luft, og der er god udluftning. Det er dog ikke obligatorisk at bruge ventilationssystemet, når køretøjet er standset et sted, hvor eksternt udstyr giver konstant ventilation i tilsvarende omfang.
 - Ventilationssystemet skal kunne fungere uden afbrydelse i perioder på mindst 24 timer.
 - Ventilationssystemet skal fungere uafhængigt af køretøjets motor.
 - Temperaturen i hvert rum og udetemperaturen skal overvåges, og resultaterne skal kunne aflæses i førerkabinen. Der skal foreligge en udskrift af de temperaturer, som registreres, medens dyrene befinder sig i køretøjet. Denne udskrift skal udleveres til den, der står for mellemstationen, inden lastbilen kører igen. Mellemstationens leder skal holde udskrifterne til den kompetente myndigheds disposition i mindst tre år.
4. Ventilationsudstyret skal have et hensigtsmæssigt alarmsystem, der advarer om eventuelle driftsforstyrrelser.
5. Der skal være ordentlige opvarmningsmuligheder for at sikre, at temperaturen i et rum altid holdes på over 10 °C, når der er tale om svin på over otte måneder, og over 15 °C, når der er tale om svin på under otte måneder. Udstyr i lastbilen eller på mellemstationen skal sikre, at temperaturen i lastbilen ikke overstiger 20 °C under dyrenes ophold på mellemstationen.
6. Køretøjets tag skal være hvidt. Hvis sidevægge og forvæg er af letmetal, skal de enten være udformet som hulvæg med et hulrum på mindst 20 mm eller isoleres, så der opnås en tilsvarende varmekoefficient.
7. Køretøjet skal være udformet således, at personer, der er ansvarlige for, at dyrene undersøges, passes og behandles, har direkte adgang til alle dyr, uden at aflæsning er nødvendig.
8. Der skal fyldes op med strøelse straks efter køretøjets ankomst til mellemstationen, lige inden dets afgang, og hver gang det er nødvendigt i den periode, hvor køretøjet befinder sig på mellemstationen, for at opnå passende absorption og sprede urin og fast gødning.
9. Køretøjet skal være udstyret med tilstrækkelige fodringsfaciliteter til at sikre, at alle svin i samme rum kan æde samtidig.
10. Køretøjet skal være tilsluttet en vandledning under opholdet på mellemstationen, så svinene til enhver tid har frisk drikkevand.

11. Køretøjet og mellemstationen skal være udstyret på en sådan måde, at der er tilstrækkelig belysning i hvert enkelt rum i køretøjet, for at gøre det lettere at undersøge, passe og behandle dyrene på ethvert tidspunkt både dag og nat.

B. Supplerende betingelser gældende for mellemstationer

1. Ved ankomsten til mellemstationen skal køretøjet parkeres under en tagkonstruktion, der holder sollyset ude og beskytter dyrene mod regn, sne, vind mv.
2. Mellemstationen skal have ordentligt vedligeholdt nødanlæg, der sættes ind, hvis køretøjernes ventilation, varme og belysning svigter.
3. Parkeringspladsen skal være belagt med beton eller andet vandtæt materiale, som er let at rengøre og har tilstrækkeligt afløb til, at affaldet fra køretøjet til stadighed kan bortledes.
4. Det register, der er nævnt i artikel 5, litra h), i Rådets forordning (EF) nr. 1255/97 (**), skal i stedet for kravet i afsnit C, punkt 7, litra a), i bilag I til nævnte forordning indeholde oplysning om dato og tidspunkt for køretøjets anbringelse på den i punkt 3, nævnte parkeringsplads.

C. Generelle betingelser

Uanset bestemmelserne i afsnit A og B skal svin aflæsses på mellemstationer, hvis en embedsdyrlæge finder det nødvendigt af veterinære eller dyrevelfærdsmæssige årsager. Svin skal også aflæsses, hvis dette er nødvendigt for at beskytte deres sundhed og velfærd i tilfælde af, at der sker et uheld, udbræder brand, anlæg svigter eller lignende, eller hvis det viser sig at være umuligt at foretage eventuel obligatorisk kontrol eller føre tilsyn med dem uden aflæsning.

(*) EFT L 52 af 21.2.1998, s. 8.

(**) EFT L 174 af 2.7.1997, s. 1.«

III

(Oplysninger)

KOMMISSIONEN

Ruteflyvning mellem Dublin og Donegal

I medfør af artikel 4, stk. 1, litra d), i Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 giver Irland følgende i udbud: Ruteflyvning mellem Dublin og Donegal

(98/C 269/08)

(EØS-relevant tekst)

1. Indledning

Irland har besluttet med virkning fra 1. 1. 1999 at ændre forpligtelsen til offentlig tjeneste, vedrørende ruteflyvning på forbindelsen Dublin/Donegal/Dublin som offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 3 af 6. 1. 1996 i medfør af artikel 4, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) Nr. 2408/92 om EF-luftfarts-selskabers adgang til luftruter inden for Fællesskabet. De nærmere bestemmelser for denne nye forpligtelse til offentlig tjeneste er blevet offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 268 af 27. 8. 1998.

Hvis der den 1. 1. 1999 ikke er noget luftfartsselskab, der har påbegyndt eller er i færd med at påbegynde ruteflyvning mellem Dublin og Donegal i henhold til forpligtelse til offentlig tjeneste og uden at anmode om økonomisk kompensation, har Irland i medfør af proceduren i artikel 4, stk. 1, litra d), i førnævnte forordning besluttet at begrænse adgangen til et enkelt luftfartsselskab for denne rute og, efter udbud, at give luftfartsselskabet retten til at beflyve ruten fra den 1. 1. 1999.

2. Følgende gives i udbud

Ruteflyvning mellem Dublin og Donegal fra den 1. 1. 1999 i henhold til forpligtelse til offentlig tjeneste som offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 268 af 27. 8. 1998.

3. Følgende kan byde

Alle luftfartsselskaber, som har en gyldig licens udstedt af en medlemsstat i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 af 23. 7. 1992 om udstedelse af licenser til luftfartsselskaber.

4. Udbudsprocedure

Udbuddet sker i medfør af artikel 4, stk. 1, litra d), e), f), g), h) og i) i forordning (EØF) nr. 2408/92.

5. Udbudsdokumenter

Samtlige udbudsdokumenter, herunder ansøgnings-ske-maer, oplysninger om oplandets demografiske og socio-økonomiske situation og lufthavnen i Donegal (tidligere passagerantal, landingsgebyrer, tekniske faciliteter etc.) og samtlige kontraktbetingelser kan rekvireres gratis hos:

Department of Public Enterprise, Room 3.04, 44 Kildare Street, IRL-Dublin 2, tlf. (01) 604 10 48, telefax (01) 670 74 11.

6. Kompensation

Kompensationssummen for beflyvningen skal klart fremgå af de indgivne bud. Det nøjagtige kompensationsbeløb fastsættes hvert år med tilbagevirkende kraft på grundlag af de faktiske udgifter og indtægter i forbindelse med driften, men kan ikke overstige det beløb, der er anført i budet.

7. Kontraktens varighed

Kontrakten gælder indtil den 17. 2. 2001. Hvis det er nødvendigt vil der blive offentliggjort et nyt udbud inden udløbet af denne periode.

8. Sanktioner ved misligholdelse af kontrakten

Hvis antallet af aflyste afgang, som luftfartsselskabet selv er direkte skyld i, overstiger 2 % af de planlagte årlige flyvninger, reduceres kompensationen på pro rata-basis for hvert tilfælde, hvor flyvningen ikke gennemføres, undtagen når der er tale om force majeure.

9. Frist for indsendelse af buddene

31 dage at regne fra offentliggørelsen af denne meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

10. Indsendelse af bud

Buddene sendes som anbefalet brev, idet poststemplets dato er afgørende, eller de kan afleveres på følgende adresse:

Department of Public Enterprise, Room 3.04, 44, Kildare Street, IRL-Dublin 2

inden kl. 17.00 på den dato, der er nævnt under punkt 9, i kuverter mærket »EASP Tender«.

11. Udbuddets gyldighed

Gyldigheden af dette bud er i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra d), i Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 underkastet den betingelse, at intet luftfartsselskab før den 1. 12. 1998 har forelagt et program for at beflyve den pågældende rute i overensstemmelse med

forpligtelsen til offentlig tjeneste uden at modtage nogen form for økonomisk kompensation.

Luftfartsselskaberne mindes om, at returbilletprisen på 89 IEP og enkeltbilletprisen på 50 IEP, som er nævnt i Kommissionens meddelelse, der blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 268 af 27. 8. 1998, skal betragtes som maksimumspriser, og at det udvalgte luftfartsselskab frit kan fastsætte lavere priser.

12. Yderligere information

Tildeling af en beflyvningskontrakt for ruten vil være betinget af en hurtig fremlæggelse af en attest fra det irske skattevæsen (Revenue Commissioners) som bevis for betalt skat (Tax Clearance Certificate) eller, hvis luftfartsselskabet er i besiddelse af en gyldig licens, der er udstedt i en anden stat inden for EØS, en erklæring fra det irske skattevæsen, som bekræfter, at selskabets skattemæssige forhold er i orden.

Beflyvningskontrakten fortolkes i overensstemmelse med Irlands lovgivning.